

Biblisk allmänbildning inför söndag 4 juli, 2021 Årgång 1

APOSTLADAGEN - Sänd mig

Luk 5:1-11 En gång när han (alltså Jesus) stod vid Gennesaretsjön och folket trängde på för att höra Guds ord fick han se två båtar ligga vid stranden; fiskarna hade gått ur för att skölja näten. Han steg i den ena båten, som tillhörde Simon, och bad honom att ro ut ett litet stycke. Sedan satte han sig ner och undervisade folket från båten. När han hade slutat tala sade han till Simon: »Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där.« Simon svarade: »Mästare, vi har hållit på hela natten utan att få något. Men eftersom du säger det skall jag lägga ut näten.« Och de gjorde så och drog ihop en väldig mängd fisk. Näten var nära att brista, och de vinkade åt sina kamrater i den andra båten att komma och hjälpa till. De kom, och man fick så mycket fisk i båda båtarna att de höll på att sjunka. Då kastade sig Simon Petrus ner vid Jesu knän och sade: »Lämna mig, herre, jag är en syndare.« Ty han och de som var med honom greps av bävan när de såg all fisken de hade fångat – likaså Jakob och Johannes, Sebedaios söner, som hörde till samma fiskelag som Simon. Men Jesus sade till Simon: »Var inte rädd. Från denna stund skall du fånga människor.« Då rodde de i land, lämnade allt och följde honom.

Vi läste nyss ord från Petrus: Men eftersom du säger det skall jag lägga ut näten.

I bönen Fader vår, ber vi: "... låt din vilja ske på jorden så som i himlen ..."

I vår bibels nya testamente (evangelierna och breven) finns en mängd instruktioner, som gör Guds vilja tydlig.

Dagens reflektion får bli: Följer vi instruktionerna, eller irrar vi omkring och följer en massa andra råd? Uttalade av kändisar i olika media?

Är orden "låt din vilja ske" något som vi verkligen menar, eller rabblar vi bara slentrianmässigt? Som gammal kantor har jag rabblat många gånger, med tankarna på annat håll. Tyvärr alltför många gånger.

Jesus framhåller i bönen "Fader vår" att Guds vilja verkligen får ske. Att du och jag medvetet och verkligen vill vara hans lärjungar.

Jesus ger oss en övergripande instruktion. Följer vi instruktionen, har vi löftet att han är med oss. Alla dagar!

*Matt 28:18-20 Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: »Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och **gör alla folk till lärjungar**: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och **lär dem** att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.«*

Att anställa människor, för att slippa utföra Jesu uppdrag, beror sannolikt på att vi inte vill göra hans vilja. "… Hinner inte", "… har inte tillräcklig kunskap" är exempel på ursäkter. Eftersom vi sedan länge slutat gå till gudstjänsterna, saknar vi kunskap. Är vi då hans lärjungar?

Att vara lärjunge av hjärtat, är att vilja bli mästaren lik. Denna vilja är det viktigaste, för att få ett meningsfullt liv. Av den enkla anledningen, att du och jag är skapade till att vara Guds avbild:

1 Mos 1:27 Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne. Som man och kvinna skapade han dem.

Som vuxna människor har vi alla gjort misstag. Syndat. Innan vi verkställt våra misstag, så var de lockande. Efteråt insåg vi, att det som var så lockande, var ett misstag vi ångrar djupt. "… Varför gjorde jag så!"

Mästaren har tagit evighetskonsekvensen av dina och mina misstag. På skärtorsdagen gick han in och tog fulla evighetsansvaret för sina lärjungars misstag. Är vi lärjungar är vi renade av Guds egen son:

Heb 1:1-3 Många gånger och på många sätt talade Gud i forna tider till våra fäder genom profeterna, men nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin son, som han har insatt till att ärva allting liksom han också har skapat världen genom honom. Och han, som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften i sitt ord, har renat oss från synden och sitter på Majestätets högra sida i höjden.

Slutreflektion: Vill jag vara Guds avbild genom att vara Jesu lärjunge?